

NATIONAL ACADEMY OF SCIENCES OF UKRAINE
ARCHEOGRAPHIC COMMISSION
M. HRUSHEVS'KYI INSTITUTE OF UKRAINIAN ARCHEOGRAPHY
AND SOURCE STUDIES

**UKRAINIAN
ARCHEOGRAPHIC
YEAR BOOK**

NEW SERIES
ISSUE 3/4

•
**UKRAINIAN
ARCHEOGRAPHIC
COLLECTION**

VOLUME 6/7

KYIV 1999

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
АРХЕОГРАФІЧНА КОМІСІЯ
ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКОЇ АРХЕОГРАФІЇ ТА ДЖЕРЕЛОЗНАВСТВА
ім. М. С. ГРУШЕВСЬКОГО

УКРАЇНСЬКИЙ АРХЕОГРАФІЧНИЙ ЩОРІЧНИК

НОВА СЕРІЯ
ВИПУСК 3/4

◦

УКРАЇНСЬКИЙ
АРХЕОГРАФІЧНИЙ
ЗБІРНИК

ТОМ 6/7

КИЇВ 1999

Черговий випуск “Українського археографічного щорічника”, що виходить у світ, на жаль, із значним запізненням, знайомить читачів з новими працями з історії археографії та суміжних джерелознавчих дисциплін, публікаціями текстів та текстологічними розвідками, історико-джерелознавчими дослідженнями і оглядами широкого хронологічного діапазону, в основі яких лежать актові джерела XVI–XVIII ст., наративні та полемічні пам’ятки XV–XVII ст., документальні й епістолярні матеріали XIX–XX ст., інші джерела, що зберігаються в українських та зарубіжних архівосховищах.

Редакційна колегія

П. С. СОХАНЬ (головний редактор),

Г. В. БОРЯК (заступник головного редактора),

І. М. ЗАБІЯКА, Н. П. СТАРЧЕНКО (відповідальні секретарі),

Я. Р. ДАШКЕВИЧ, Л. А. ДУБРОВІНА, Ю. А. МИЦІК,

В. І. НАУЛКО, Р. Я. ПИРІГ, О. В. ТОДІЙЧУК,

В. І. УЛЬЯНОВСЬКИЙ, В. С. ШАНДРА, Ю. І. ШАПОВАЛ

Підготовлено і видрукувано за сприяння

Фонду Катедр Українознавства (ФКУ).

Програма українознавчих досліджень, фундатором якої є ФКУ,

фінансиється за рахунок благодійних пожертв

українських громад США і Канади

ISBN 966-02-1413-8

© Археографічна комісія НАН України;
Інститут української археографії та
джерелознавства ім. М. С. Грушевського
НАН України, 1999

Л. А. ГНАТЕНКО (*Київ*)

КОСТОМАРОВСЬКИЙ СПИСОК СКАЗАННЯ ЧОРНОРИЗЦЯ ХРАБРА “О ПИСЬМЕНАХ”

Сказання Чорноризця Храбра “О письменах” – одна з найважливіших пам’яток давнього слов’янського письменства. Твір висвітлює один із епохальних періодів у розвитку слов’янської культури – боротьбу за слов’янську писемність, за збереження та перемогу Кирило-Мефодіївської справи.

Сказання “О письменах” користувалося у слов’ян великою пошаною, і розійшлося в багатьох списках по слов’янських країнах. У східнослов’янській традиції твір Храбра набув значної популярності.

У фондах Інституту рукопису Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського був виявлений у 1994 р. ще один список Сказання Чорноризця Храбра “О письменах”.

Цей список Сказання знаходиться у складі Хронографа 50-60-их років XVII ст. (4°, 210 арк., оправа XVIII ст., рукопис без початку), у Зібранні Київського університету – Ф. VIII, № 111 м /141.

Хронограф був власністю видатного українського історика і письменника Миколи Івановича Костомарова. В 1897 році бібліотека вченого була передана після його смерті у дар Університету Св. Володимира дружиною історика О. Л. Костомаровою [11. – С. 2]. У 1927 році Хронограф у складі рукописної колекції бібліотеки М. І. Костомарова (колекція невелика, 29 рукописів, але цікава своїм змістом, вона складається з рукописних книг та документів) надійшов із Київського університету у відділ рукописів Всесвітньої бібліотеки України Всеукраїнської Академії наук (нині – НБУ імені В.І. Вернадського).

Стисле повідомлення про Хронограф дав С.І. Маслов в описі манускриптів Університету Св. Володимира без передачі змісту пам’ятки [11. – С. 23]. Тут Хронограф описано під назвою “Краткий обзор событий всеобщей и русской истории от сотворения мира до 1650 года включительно”.

Костомаровський список Сказання “О письменах” археографічно описаний нами у каталозі “Просвітителі Кирило і Мефодій у писемних джерелах Інституту рукопису ЦНБ НАН України. Каталог рукописів другої половини XV – першої чверті ХХ ст.” (Укладання, передмова Л. А. Гнатенко. К., 1995 [20]), під № 24.

Сказання Чорноризця Храбра знаходиться у Хронографі на арк. 48-52. Список написаний церковнослов'янською мовою російської редакції, північноросійським скорописом середини XVII ст., темно-коричневим чорнилом, ініціали кіноварні. На аркушах паперу, що на ньому написано Сказання, видно філігрань Глечик / IDB – схожа до філіграні у альбомі Хівуда № 3602 (1652-1655 pp.) [21].

Після тексту Сказання на арк. 52 зв. запис: “Списано в лѣто ۴۳۷(г) го(ду) с Г(с)дрвы домовыє Палеи. по вознесениј Г(с)да Бѣа и Спса нашего Іса Хр(с)та в лѣто, тї. при блгоче(с)тиво(м) црѣ Костя(н)тинѣ и при Патриа(р)сє костя(н)ти(н)градско(м) Митрофане. и попраша Арии еретика суетомудре(н)наго и проповѣдаша вѣрѣ непорочнѣю.”

Костомаровський список Сказання “О письменах” близче стойть до списків Кирило-Білозерського, Я. XVI., Новгородського 522, списків у збірниках І. Я. Лукашевича і І. М. Царського, та до інших списків, які належать до великої групи списків В, визначених Алдою Джамбелукою-Коссовою при дослідженні 79 списків. У процесі дослідження вченого було проведено аналіз рукописної традиції Сказання і встановлено взаємовідношення між списками в їх генеалогічному зв’язку [6].

Костомаровський список має відмінні особливості від 80 списків, відомих автору даної статті: “Бѣъ или живо(т). или землю. или црковь” (арк. 48 зв.); “Бѣъ... посла(в) имъ стаго Кирила Философа. нарицаєма(г) во мнишескомъ чинѣ тако иже бысть Костя(н)ти(н) мужа праведна и ста” (арк. 48 зв.); “письмена слове(н)ская. сице ихъ подобає(т) глати и писати. а. в. г. д. є. з. и. і. к. л. м. н. о. п. с. т. и прочая” (арк. 49 зв.); “Кѣ писмя(н). но нѣ напо(л)няю(т)ся тѣми словесы книги” (арк. 49 зв.); “глѣть им же бѣ Пилатъ титла написа на кр(с)тѣ Г(с)дни” (арк. 50).

Костомаровський список своїми особливостями споріднений з київськими Андріївським та Могилівським списками, які теж входять до вище згаданої групи списків В: говориться про VII Вселенський собор; про переклад книг 70 “мужми” з єврейської на грецьку мову “повеление(м) Єгипе(т)скаго црія Птолом'я”; цитується Давид; згадується Теодор.

До відкриття нового списку Сказання “О письменах” у науці були відомі чотири київські списки*, які зберігаються в Інституті рукопису Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського:

1. *Почайвський список* – “О писмене(х) Чръноризца Храбра” – у складі Збірника середини XVI ст., арк. 205-208 зв. Ф. 313 (Поч.), № 47.

Публ.: Багрій [1. – С. 269-275]; Багрій [2. – С. 27-33]; Куєв [7. – С. 218-221].

Опис** : Багрій [2. – 25-27]; Березін [3. – С. 69-75]; Богдан [4. – С. 1-22]; Вілінський [5. – С. 13-15]; Джамбелука-Коссова [6]; Куєв [7. – С. 217-218];

* Назви київським спискам дав К.М.Куєв у праці “Черноризец Храбър” [7] – Почайвський, Могилівський, Андріївський, Римковський. Могилівський список, до К.М.Куєва, мав назву Софіївський.

** Під цією рубрикою для всіх київських списків подається література з опису та дослідження як самих списків, так і рукописних пам’яток, у складі яких знаходяться списки.

Кульбакін [8 – С. 43-77]; Лавров [9. – С. 138]; Лук'яненко [10. – С. 406-465]; Михаїла [12. – С. 135-136]; Огієнко [13. – С. 44-47]; Попруженко [19. – С. 55-61]; Ягич [22. – С. 576-581].

2. *Могилівський список* – “Сказаніє. како состави сѣ(й) Кири(л) Филосоѳъ азбѹку по языку слове(н)ску, и книги преведе ѿ греческихъ на слове(н)ски(й) языкъ” – у складі Збірника першої чверті XVII ст., арк. 307-310. Ф. 312 (Соф.), № 169 п.

Публ.: Київ [7. – С. 250-252].

Опис: Багрій [2 – С. 7]; Джамбелука-Коссова [6]; Київ [7. – С. 249-250]; Петров [14. – С. 50-53].

3. *Андріївський список* – “Сказаніє. како. состави: сѣи Кѷри(л) Филосоѳъ азбѹку по азыкѣ словенъскѣ и книги преведе ѿ грече(с)кихъ на словенъскій языкъ” – у складі Требника (Конволют) XVI-XVII ст., арк. 135-140 зв. Ф. 301 (КДА), № 334 п.

Публ.: Київ [7. – С. 242-245].

Опис: Багрій [1. – С. 574-580]; Багрій [2. – С. 6]; Джамбелука-Коссова [6]; Київ [7. – С. 242]; Лавров [9. – С. 138]; Петров [15. – С. 352-355]; Петров [16. – С. 412]; Попруженко [19. – С. 58].

4. *Римковський список* – “Сказаніє како состави сѣи Кирилъ Филосоѳъ азбуку по языку словенску, и[з] книги преведе ѿ грече(с)кихъ на слове(н)(с)кій языкъ” – у складі Збірника першої чверті XIX ст. арк. 229-231. Ф. 301 (КДА), № 631 п.

Публ.: Київ [7. – С. 398-400].

Опис: Багрій [1. – С. 573]; Багрій [2. – С. 7]; Джамбелука-Коссова [6]; Київ [7. – С. 398]; Петров [15. – С. 652-654].

Нижче публікуємо Костомаровський список Сказання Чорноризця Храбра “О письменах”, дотримуючись «Правил видання пам’яток української мови XIV–XVIII ст.» [18], а також «Передачі текстів документів та пам’яток» [17].

Текст списку передано сучасним українським шрифтом. Зберігаються літери *s*, *ȝ*, *ѡ*, *ѿ*, *ѣ*, *ѧ*. Текст подається з розмежуванням на слова і введенням великих літер для особових імен. Зберігаються всі пунктуаційні знаки. Текст подано за абзацами (за поділом К. М. Київа [7]). Передається також паєрок (‘), який у рукописі в кінці слів пишеться в рядку, у публікації він винесений над рядком.

Сказание како состави(л) / сѣи Кири(л) Филосоѳъ а(з)бѹку по языку / слове(н)ску и книги переве(л) о греческихъ // на слове(н)ски³

Прежде убо словянъ єщє сущє / погани не умъяхъ писмя(н) но 48
наче(р)таньми / и рѣсаньми читахъ и гадахъ. крестви(в) же ся /
ниждахъся* римскими и грѣческими писмя / ны писати сто бо

* Треба нуждахъся.

словенъскю / речь беъ устроения но како можетсѧ / слове(н)ски¹
писати добрѣ гречески². Бѣ / или живо(т). или землю. или црквь.
или чая / ние. или члкъ. или широта. или щедроты / или удъ. или
юно(с)ть. или языкъ. или ядъ. / і иная си(м) подобная лѣта и тако
быша / многа лѣта.

Пото(м) же члкколюбецъ Бѣ / вся строја на по(л)s8 і не оставляя
члческаго / рода беъ 8ма. но вся на ра(з)мъ и на спасение / приводя.
помилова(н) родъ слове(н)ски³ посла(в) / имъ стаго Кирила Өилософа.
нарицаєма(г) / во мнишескомъ чинѣ тако иже бысть / Костя(н)ти(н)
мужа праведна и ста сотво(ри) / имъ. лї. писмя(н) шва по чину
48 гречески(х) пи // смя(н). шва же по слове(н)стей рѣчи. ѩ первого / бо
зв. наче(н) по грѣчески⁴ они бо альфа се и / же а(з) начатокмо єди(н). і
якоже они подобль / шеся жидовски(м) писменамъ сотвориша /
такожде и(н)о гречески(м). жидовѣ бо пе(р)вие / пи(с)ма иму(т) альфы
еже скасає(т)ся учение / єгда бо вводиму дѣтище учитися гլютъ /
учися еже есть альфы и грѣцы подобіа / щеся тому рѣша альфа. і убо
уподобиша / речения сказания жидовскаа греческо(м8) / да рече(т)
дѣтищѣ в(о) учение мѣста ищи / альфа бо глє(т)ся гречески(м)
языкомъ еже / есть ищи и тѣмъ подобяся сты⁵ Кири(л) / сотвори ѩ
письание а(з) но яко первом8 / сущѣ писмяни. as8 ѩ Бѣа дарова(н)н8
род8. / слове(н)скому на утве(р)жение устъ в рас8(м) / дѣте(м)
учащи(м)ся буква(м). то есть stati / і вѣлики(м) раздвиженіе(м) устъ
49 во(з)гласити / [.] а она писмяна малы(м) ра(з)движениемъ // устъ
во(з)глася(т)сia і исповѣдіа(т)ся.

Се же суть / писмяна слове(н)ская. сице ихъ подобає(т) глати и
писати. а. в. г. д. є. з. и. і. к. / л. м. н. о. п. р. с. т. и прочая а вся пи /
смяна суть подобна грѣчески(м) писмяна⁶ / а. в. г. д. є. з. и. ф. і. к. л.
м. н. о. п. р. с. т. 8. / у. ф. х. Ѣ. Ѩ. ѕ. а четьре на деся(т) слове(н) /
скому языку⁷ іаже суть сия. б. ж. с. ц. / ч. ш. ѿ. ы. ь. є. ю. ж. я.
ненци⁸(ж) / глатъ почто есть лї писмя(н) сотвори(л) / може(т) бо ся
и ме(н)ши того писати яко(ж) / и грѣцы Ѵд писмены пиш8(т). не
вѣдіа(т) / же и(з)вѣстно колицеми пиш8(т). есть убо / у ни(х) Ѵ
письмя(н). но нѣ напо(л)няю(т)ся теми / словесы книги и приложили
о двоегла(с) / ныхъ, ѣ і в числѣ(х) же три . с. ч. ц. є. / и соберє(т)ся
ихъ лї тѣ(м) же тому подо(б)но / і в то` же обра(з) сотвори сты⁵
Кири(л), лї. / писмя(н).

49 Суть же ненци⁸ глатъ чemu сло // ве(н)ская писмена. но бо тѣ(х)
зв. Бѣ сотвори(л) / на агтъ ни суть сако(и) ни яко жидовскаа / ни
єльли(н)ская иже ѩ сакона суть приана / Бѣомъ и мня(т) таковы⁹ яко
едине(м) и(м) со(т)во / ри Бѣ писмена и не вѣдіа(т) что глатъ окая(и)
/ ни¹⁰. яко трєми языки Бѣ повелѣ книга(м) / быти. рѣша яко бо і
воевода глатъ им же / бѣ Пилатъ титла написа на Кр(с)тъ Г(с)дни /
евреиски¹¹ гречески¹² латы(н)ски¹³ а слове(н) / ски¹⁴ нѣсть ти. и того ра(ди)
глатъ яко слове(н) / ския книги нѣсть ѩ Бѣа но что возглѣмъ / к

таце(м) бєсъмнымъ обаче да рече(м) к нимъ / ѿ стаго писания яко же
научихомсia. / яко вся во(з)можна ѿ Бѓа а не ѿ иного і и / но іакоже
Фаломни(к) глётъ хвалите / Г(С)да вси языцы и похвалите єго вси
людиє. а не єдинеми трєми писаньми / яко же онъ баснословя(т) не
створи Бѓъ / прїеже жидовска языка ни єльли(н)ска. // ни латы(н)ска
си'речь римска. но си(р)ски языкъ / имъ же Адамъ глаше. и ѿ Адама
до потопа / тои языкъ глаше / и по потопѣ ра(з)дѣли Бѓъ. / языки по
сто(л)потворени³ яже пише(т) и яко(ж) / языцы размѣсишася. такоже
и нравы / и обычая имъ устави и закони и хитрости / на ко'ждо язы(К)
дарова. єгиптяномъ убо землемърие пе(р)сом же и ха(л)дѣемъ /
svѣздочестие во(л)шебное и чаротворение / і всякая хитро(с)ть чл҃ча.
єврео(м) же стыя / книги в них же есть писано яко Бѓъ сотво / ри ибо
и землю і вся іаже на не` и чл҃ка і всіа / по рiadѹ акоже пише(т)
є(л)лино(м) же єже є(ст) / и грѣцы гра(м)мотикииа риторикия и фи /
лософия.

50

Но прїеде сего єльлини не имѣ / яхъ писмя(н) свои(м) языкомъ.
но финиче / искими писмяны писахъ свою речь / и тако быща многа
лѣта. Паламидъ // послѣди прише(д) и наче(н) ѿ альфы, Ѣпи / смя(н)
токмо є(л)линомъ обрѣте приложи / ли же имъ Кадмо(С) Имилики⁴ пи
/ смена, Ѣ. и составишася. Ѣпи писмянъ / и писахъ тєми писмяны многа
лѣта. пото(м) Симони(д) и обре(т) приложи. Ѣ. писмя / на Єпихари⁵ же
сказатель, Ѣ. писмяне / обрѣте и собрася ихъ. Ѳд. по мнозе(х) же /
лѣтехъ. Деони(С) Граммоти(К), Ѣ. двоегла(С) / ны(х) обрѣте. пото(м) же
обрѣте дрѹги⁶ / Ѣ. і инѣ. Ѣ. чисмени тая и тако мнози / многими лѣты
єдва собираша. лїи. пи(С) / мя(н) пото(м) же многи(м) лѣто(м)
минувшиа(м). / Бжиенъ повѣление(м) обрѣтошася. Ѣ. / мужеи иже
преложиша ѿ жидовска / языка книги на гречески⁷ язы(К). пове /
лєние(м) єгипе(т)скаго црїа Птоломїа // а слове(н)ская єди(н) сты⁸
Костя(н)ти(н) нарече(н) / ны⁹ во мнишеско(м) чин¹⁰ Кири(л) филосо(ѳ)
пись / мена сотвори(л) и книги переве(л) в малыхъ / лѣтехъ. ѿ
греческаго языка на слове(н)ски¹¹ / языкъ. а онъ многими лѣты седьми
му(ж) / ми писмена устоиша. и седьмьюдеся(т) / мужьми книги
приведоша тем же сло / ве(н)ска пи(С)мена стївиша суть и честнѣ / иша
стїъ бо му(ж) сотвори(л)я есть а грече / скала писмена є(л)лини
погани¹².

50
3в.

А іще ли / кто рече(т) яко не(С)ть устрои(л) добрѣ да / по немъ
ся постраає(т) ѿвѣщає(т) и(м) к нему / яко и грѣцы многажди суть
постраали / Аки(л)ла. и Си(м)махъ і ини¹³ мнози.

І аще / вопросыиши грѣческииа кїгничия глїя / кто ва(м) писмена
устрои(л). и книги пре / ложи(л) или в кое время то мало ихъ /
свѣдѧ(т).

А ще ли же воспросиши слове(н)ски(х) // букваре и глїя кто вамъ
писмена сотвори(л) / есть и книги преложи(л). то вси свѣдятъ / и
бвѣщавше речу(т) сты¹⁴ Костя(н)ти(н) фило / соо нарицаемы¹⁵ Кири(л)

51

3в.

тои на(м) писмяна / сотвори(л). и книги преложи(л). и Мефоди¹ / бра(т) его еп(с)кпъ Моравски².

И аще воспро / ся(т) в кое время и ѿвѣщає(м) имъ по седьмо(м) / соборѣ въ мѣ лѣто во время Михаила / црія Грече(с)каго і мѣри его црци Ѹеодо / ры иже правосла(в)ную вѣрѣ утверди(с)та / и Бориса кїсія Бо(л)гарского. и Раствца кїсія / Маравского. и Костеля кїсія Блаты(н)ска. /

В лѣто ѿ со(з)дания мирѣ ѿтѣ-го суть (ж) / і ини³ ѿвѣти яже и(н)дѣ рече(м) а иїѣ нѣ(с)ть / время. тако(в) убо раз(м) братиє дарова Бѣ / словяно(м) єму же слава честь и дѣ(р) / жава и поклоніение иїѣ и присно / і во вѣки вѣкомъ аминь.

¹ Багрий А.В. Вопрос о Сказании Черноризца Храбра и Киевские списки "Сказания" // Филологические записки.– Воронеж, 1912. – Год. 52. – Вып. 2.

² Багрий А.В. Киевские списки Сказания Черноризца Храбра о письменах славянских / Из филологического семинария проф. В. П. Перетца. – Воронеж, 1912.

³ Березин В. Описание рукописей Почаевской Лавры, хранящихся в библиотеке музея при Киевской духовной академии. – К., 1881.

⁴ Бюдан І. Венгіле іроніце молдовенест піанала Урецг. Буцуресті, 1891.

⁵ Вилинский С.Г. Сказание Черноризца Храбра о письменах славянских. – Одесса, 1901.

⁶ Джамбелаука-Коссова А. Черноризец Храбръ о письменах. – София, 1980.

⁷ Куев К.М. Черноризец Храбръ. – София, 1967.

⁸ Кульбакин С.М. Беленки о Храбровој апологији. Гласарпски Кральевске академије.– Београд, 1935. – Кн. 168.

⁹ Лавров П. Кирило та Мефодій у давньослов'янському письменстві (розвідка) // Збірник історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. № 78.

¹⁰ Лукьяненко А.М. Почаевский сборник Киевской духовной академии молдаво-болгарской редакции XVI века, в Новый сборник статей по славяноведению В. И. Ламанского. – Спб., 1905.

¹¹ Маслов С.И. Обзор рукописей библиотеки Императорского университета Св. Владимира. – К., 1910.

¹² Михаила Г. Разпространение на писмените памятници, посветесни на живота и делото на Константин - Кирил и Методий в Румъния / Константин-Кирил Философ. Доклади симпозиума, посветян на 1100-годишнината от смъртта му. – София, 1971.

¹³ Огієнко І. Оповідання Чорноризця Храбра про письмена слов'янські // Записки історико - філологічного відділу ВУАН.– К., 1928. – Кн. 16.

¹⁴ Петров Н.И. Описание рукописных сокровищ находящихся в городе Киеве. Вып. 3. Библиотека Киево-Софийского собора. – М., 1904.

¹⁵ Петров Н.И. Описание рукописей Церковно-археологического музея при Киевской духовной академии. – К., 1975–1979 гг. – Вып. I–III.

¹⁶ Петров Н.И. Археографические заметки. // Труды Киевской духовной академии. – К., 1887. – Кн. 7.

¹⁷ Передача текстів документів і пам'яток / Матеріали наук.-метод. наради. – К., 1990.

¹⁸ Пецак М.М., Русанівський В.М. Правила видання пам'яток української мови XIV – XVIII ст. – К., 1961.

¹⁹ Попруженко М.Г., Романски Ст. // Библиографски перегляд на славянските Кирилски източници за живота и дейността на Кирила и Методия. – София, 1935.

²⁰ Просвітителі Кирило і Мефодій у писемних джерелах Інституту рукопису ЦНБ НАН України. Каталог рукописів другої половини XV – першої чверті XX ст. / Вст. ст. П.С. Соханя. Укладання, передмова Л.А. Гнатенко. – К., 1995.

²¹ Heawood E. Watermarks mainly of the 17 th. and 18 th. centuries. – Hilversum, 1950.
(Monumenta chartae papyraceae histohiam illustrantia; Vol. È 1).

²² Ягич В. Рассуждения южнославянской и русской древности о церковнославянском языке // Исследования по русскому языку. – Спб., 1902. – Т. 1.

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ НАЗВ ФОНДІВ ІНСТИТУТУ РУКОПИСУ НАЦІОНАЛЬНОЇ БІБЛІОТЕКИ УКРАЇНИ ім. В. І. ВЕРНАДСЬКОГО

Ф. VIII – Зібрання Київського університету

Ф. 301 – Зібрання Церковно-археологічного музею Київської духовної академії
(ЦАМ КДА)

Ф. 312 – Зібрання бібліотеки Києво-Софійського собору

Ф. 313 – Зібрання бібліотеки Почаївської лаври